

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 czerwca 2005 r.

Nr 113

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

954 — z dnia 18 maja 2005 r. o zmianie ustawy — Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw 7153

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

955 — z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie wyodrębnienia akcji i udziałów stanowiących własność Skarbu Państwa do zasobu majątkowego przeznaczonych na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa 7188

ROZPORZĄDZENIA PREZESA RADY MINISTRÓW:

956 — z dnia 23 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wielokrotności kwoty bazowej oraz szczegółowych zasad wynagradzania prezesa, wiceprezesa, pozostałych członków samorządowego kolegium odwoławczego i pracowników biura tego kolegium 7189

957 — z dnia 23 czerwca 2005 r. w sprawie przedterminowych wyborów burmistrza Biskupca w powiecie olsztyńskim w województwie warmińsko-mazurskim 7190

ROZPORZĄDZENIE

958 — Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 24 czerwca 2005 r. w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie przyjęcia Uzupełnienia Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004—2006 7192

954

USTAWA

z dnia 18 maja 2005 r.

o zmianie ustawy — Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

1) dyrektywy 75/439/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie unieszkodliwiania olejów

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych oraz ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202 i Nr 62, poz. 552.

- odpadowych (Dz. Urz. WE L 194 z 25.07.1975),
- 2) dyrektywy 78/176/EWG z dnia 20 lutego 1978 r. w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 54 z 25.02.1978),
 - 3) dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 103 z 25.04.1979),
 - 4) dyrektywy 81/854/EWG z dnia 19 października 1981 r. dostosowującej, w związku z przystąpieniem Grecji, dyrektywę 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 319 z 07.11.1981),
 - 5) dyrektywy 82/883/EWG z dnia 3 grudnia 1982 r. w sprawie procedur nadzorowania i monitorowania środowiska naturalnego w odniesieniu do odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 378 z 31.12.1982),
 - 6) dyrektywy 83/29/EWG z dnia 24 stycznia 1983 r. zmieniającej dyrektywę 78/176/EWG w sprawie odpadów pochodzących z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 32 z 03.02.1983),
 - 7) dyrektywy 84/360/EWG z dnia 28 czerwca 1984 r. w sprawie zwalczania zanieczyszczeń powietrza przez zakłady przemysłowe (Dz. Urz. WE L 188 z 16.07.1984),
 - 8) dyrektywy 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985),
 - 9) dyrektywy 87/101/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniającej dyrektywę 75/439/EWG w sprawie unieszkodliwiania olejów odpadowych (Dz. Urz. WE L 42 z 12.02.1987),
 - 10) dyrektywy 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz. Urz. WE L 85 z 28.03.1987),
 - 11) dyrektywy 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 336 z 07.12.1988),
 - 12) dyrektywy 89/369/EWG z dnia 8 czerwca 1989 r. w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza przez nowe spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 163 z 14.06.1989),
 - 13) dyrektywy 89/429/EWG z dnia 21 czerwca 1989 r. w sprawie zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza przez istniejące spalarnie odpadów komunalnych (Dz. Urz. WE L 203 z 15.07.1989),
 - 14) dyrektywy 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku (Dz. Urz. WE L 158 z 23.06.1990),
 - 15) dyrektywy 91/244/EWG z dnia 6 marca 1991 r. zmieniającej dyrektywę Rady 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 115 z 08.05.1991),
 - 16) dyrektywy 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującej i racjonalizującej sprawozdania w sprawie wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska (Dz. Urz. WE L 377 z 31.12.1991),
 - 17) dyrektywy 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992),
 - 18) dyrektywy 92/112/EWG z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie procedur harmonizacji programów mających na celu ograniczenie i ostateczną eliminację zanieczyszczeń powodowanych przez odpady pochodzące z przemysłu ditlenku tytanu (Dz. Urz. WE L 409 z 31.12.1992),
 - 19) dyrektywy 94/24/WE z dnia 8 czerwca 1994 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 79/409/EWG w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 164 z 30.06.1994),
 - 20) dyrektywy 94/66/WE z dnia 15 grudnia 1994 r. zmieniającej dyrektywę 88/609/EWG w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 337 z 24.12.1994),
 - 21) dyrektywy 94/67/WE z dnia 16 grudnia 1994 r. w sprawie spalania odpadów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994),
 - 22) dyrektywy 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz. Urz. WE L 243 z 24.09.1996),
 - 23) dyrektywy 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. WE L 257 z 10.10.1996),
 - 24) dyrektywy 96/62/WE z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (Dz. Urz. WE L 296 z 21.11.1996),
 - 25) dyrektywy 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz. Urz. WE L 10 z 14.01.1997),
 - 26) dyrektywy 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającej dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz. Urz. WE L 73 z 14.03.1997),

- 27) dyrektywy 97/62/WE z dnia 27 października 1997 r. dostosowującej do postępu naukowo-technicznego dyrektywę 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 305 z 08.11.1997),
- 28) dyrektywy 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach (Dz. Urz. WE L 85 z 29.03.1999),
- 29) dyrektywy 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 163 z 29.06.1999),
- 30) dyrektywy 1999/94/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi (Dz. Urz. WE L 12 z 18.01.2000),
- 31) dyrektywy 2000/69/WE z dnia 16 listopada 2000 r. dotyczącej wartości dopuszczalnych benzenu i tlenku węgla w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 313 z 13.12.2000),
- 32) dyrektywy 2000/76/WE z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów (Dz. Urz. WE L 332 z 28.12.2000),
- 33) dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),
- 34) dyrektywy 2001/80/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001),
- 35) dyrektywy 2002/3/WE z dnia 12 lutego 2002 r. odnoszącej się do ozonu w otaczającym powietrzu (Dz. Urz. WE L 67 z 09.03.2002),
- 36) dyrektywy 2002/49/WE z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002),
- 37) dyrektywy 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. WE L 156 z 25.06.2003).”;
- 2) w art. 2:
- a) w ust. 2:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) obowiązku posiadania pozwolenia oraz decyzji, o której mowa w art. 106 ust. 2,”,
- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu oraz decyzji, o której mowa w art. 108 ust. 1,”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Przepisów ustawy nie stosuje się także w zakresie hałasu powstającego w związku z powszechnym korzystaniem ze środowiska.”;
- 3) w art. 3:
- a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
- „8a) lotnisku — rozumie się przez to także port lotniczy oraz lądowisko,”,
- b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a—10c w brzmieniu:
- „10a) obszarze cichym w aglomeracji — rozumie się przez to obszar, na którym nie występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu wyrażonych wskaźnikiem hałasu L_{DWN},
- 10b) obszarze cichym poza aglomeracją — rozumie się przez to obszar, który nie jest narażony na oddziaływanie hałasu komunikacyjnego, przemysłowego lub pochodzącego z działalności rekreacyjno-wypoczynkowej,
- 10c) obszarze Natura 2000 — rozumie się przez to obszar Natura 2000 wyznaczony w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880),”,
- c) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
- „11a) oddziaływaniu na obszar Natura 2000 — rozumie się przez to podejmowane działania, które mogą w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin i siedlisk zwierząt lub w inny sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,”,
- d) uchyla się pkt 22,
- e) po pkt 26 dodaje się pkt 26a w brzmieniu:
- „26a) poziomie dźwięku A wyrażonym w decybelach (dB) — rozumie się przez to wartość poziomu ciśnienia akustycznego, skorygowaną według charakterystyki częstotliwościowej A, wyznaczoną zgodnie z Polską Normą,”,
- f) uchyla się pkt 27,
- g) po pkt 32a dodaje się pkt 32b w brzmieniu:
- „32b) równoważnym poziomie hałasu — rozumie się przez to wartość poziomu ciśnienia akustycznego ciągłego ustalonego dźwięku, skorygowaną według charakterystyki częstotliwościowej A, która

- w określonym przedziale czasu odniesienia jest równa średniemu kwadratowi ciśnienia akustycznego analizowanego dźwięku o zmiennym poziomie w czasie; równoważny poziom hałasu wyraża się wzorem zgodnie z Polską Normą,";
- 4) użyte w art. 3 w pkt 10 w zdaniu wstępnym, w art. 52 w ust. 2, w art. 204 w ust. 1, w art. 205, w art. 206 w ust. 2 w zdaniu wstępnym, w art. 207 w ust. 1 i 1a, w art. 212 w ust. 1, w art. 423 w ust. 3 w pkt 1, w art. 426 w ust. 3 w pkt 2 i w ust. 7, w art. 427 w ust. 1 w pkt 1, w art. 431 w pkt 1 i w art. 435 w ust. 6 w pkt 1 w różnej liczbie i przypadku wyrazy „najlepsza dostępna technika” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „najlepsze dostępne techniki”;
- 5) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12. 1. Podmioty korzystające ze środowiska oraz organy administracji są obowiązane do stosowania metodyk referencyjnych, jeżeli metodyki takie zostały określone na podstawie ustaw.
2. Jeżeli na podstawie ustawy wprowadzono obowiązek korzystania z metodyki referencyjnej, jest dopuszczalne stosowanie innej metodyki, pod warunkiem:
- 1) że umożliwia ona uzyskanie dokładniejszych wyników, a uzasadnieniem jej zastosowania są zjawiska meteorologiczne, mechanizmy fizyczne i procesy chemiczne, jakim podlegają substancje lub energie — w przypadku metodyki modelowania rozprzestrzeniania substancji lub energii w środowisku,
 - 2) udowodnienia pełnej równoważności uzyskiwanych wyników — w przypadku pozostałych metodyk.”;
- 6) w art. 15 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Minister właściwy do spraw środowiska zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu polityki ekologicznej państwa.”;
- 7) w art. 17 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Organ, o którym mowa w ust. 1, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie programu ochrony środowiska.”;
- 8) w art. 19 w ust. 2:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) projekty:
- a) polityki ekologicznej państwa,
 - b) wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska,
 - c) programów ochrony powietrza,
 - d) programów ochrony środowiska przed hałasem,
 - e) zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych
- przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa,”
- b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a—1d w brzmieniu:
- „1a) polityka ekologiczna państwa,
- 1b) wojewódzkie, powiatowe i gminne programy ochrony środowiska,
- 1c) projekty polityk, strategii, planów i programów, o których mowa w art. 40 ust. 1, oraz projekty zmian w tych dokumentach, przed ich skierowaniem do postępowania z udziałem społeczeństwa oraz w celu uzyskania opinii organu, o którym mowa w art. 45 i 381,
- 1d) informacje o odstąpieniu od przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 40 ust. 4,”
- c) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) uzgodnienia, o których mowa w art. 48 ust. 2,”
- d) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) decyzje, o których mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2—9, wydawane dla przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,”
- e) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) wnioski o wydanie decyzji oraz decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia,”
- f) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
- „8a) postanowienia, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1,”
- g) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
- „9a) rozstrzygnięcia przekazane przez państwo podejmujące przedsięwzięcie, które może oddziaływać na środowisko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku, o którym mowa w art. 59,”
- h) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
- „10a) programy ochrony powietrza,”
- i) po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:
- „11a) mapy akustyczne, o których mowa w art. 118 ust. 1,
- 11b) programy ochrony środowiska przed hałasem,”
- j) pkt 17 otrzymuje brzmienie:
- „17) zewnętrzne plany operacyjno-ratownicze,”

- k) pkt 26 otrzymuje brzmienie:
- „26) z zakresu ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622, z późn. zm.³⁾) — wnioski o wydanie zezwolenia oraz zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości,”;
- 9) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:
- „Art. 24a. 1. Organy właściwe do przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko są obowiązane do corocznego przedkładania ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do końca marca, informacji o prowadzonych postępowaniach w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w tym danych o dokumentacji sporządzanej w ramach tych postępowań, za rok poprzedni.
2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą monitorowania postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.
3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, zostaną ustalone:
- 1) zakres informacji o prowadzonych postępowaniach w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, który powinien być przedkładany ministrowi właściwemu do spraw środowiska,
- 2) kryteria oceny jakości dokumentacji sporządzanej w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.”;
- 10) w art. 26 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W ramach państwowego monitoringu środowiska są gromadzone i sporządzane dane dotyczące stanu środowiska, do których przekazywania Rzeczpospolita Polska jest obowiązana na mocy zobowiązań międzynarodowych.”;
- 11) w art. 30:
- a) w ust. 1 po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:
- „9b) wyników pomiarów, o których mowa w art. 175,”;
- b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) wojewódzki inspektor ochrony środowiska — w zakresie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 8—10.”;
- 12) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) podaje do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji oraz o możliwości składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie miejsce i 21-dniowy termin ich składania, a w przypadku, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1, także informację o prowadzonym postępowaniu dotyczącym transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- 2) może przeprowadzić rozprawę administracyjną, otwartą dla społeczeństwa; przepis art. 91 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio,”;
- 13) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Organizacje ekologiczne, które, uzasadniając to miejscem swojego działania, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu administracyjnym wymagającym udziału społeczeństwa i złożyły uwagi lub wnioski w ramach tego postępowania, uczestniczą w tym postępowaniu na prawach strony; przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;
- 14) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Organ właściwy do opracowania projektu polityki ekologicznej państwa oraz organ administracji właściwy do opracowania dokumentów, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 40 ust. 1 i 2, art. 91 ust. 1 i 2, art. 119 ust. 1 i art. 265 ust. 1, zapewniają możliwość udziału społeczeństwa poprzedzającego ich przyjęcie; przepisy art. 32 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 stosuje się odpowiednio, z tym że termin zgłaszania uwag i wniosków wynosi co najmniej 21 dni.”;
- 15) art. 37 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 37. Do przedsięwzięcia realizowanego na terenach zamkniętych nie stosuje się przepisów art. 31—36; nie dotyczy to usytuowanych na terenach zamkniętych linii kolejowych, jeżeli informacjom o nich nie przyznano klauzuli tajności.”;
- 16) w art. 40:
- a) w ust. 1:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) projekty polityk, strategii, planów lub programów w dziedzinie przemysłu, energetyki, transportu, telekomunikacji, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, leśnictwa, rolnictwa, rybołówstwa, turystyki i wykorzystywania terenu, opracowywane przez organy administracji,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 729.

ustalające ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2,”

— dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) projekty polityk, strategii, planów lub programów innych niż wymienione w pkt 2, które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony, jeżeli realizacja postanowień tych polityk, strategii, planów lub programów może znacząco oddziaływać na ten obszar.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ administracji opracowujący projekty polityk, strategii, planów lub programów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, lub wprowadzający do nich zmiany może, w porozumieniu z organem ochrony środowiska oraz organem, o którym mowa w art. 45, odstąpić od przeprowadzenia określonego w niniejszym rozdziale postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli uzna, że realizacja postanowień tych dokumentów nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko, uwzględniając:

1) charakter działań przewidzianych w tych dokumentach, w szczególności:

- a) powiązania z działaniami przewidzianymi w innych dokumentach,
- b) powiązania z problemami dotyczącymi ochrony środowiska,

2) rodzaj i skalę oddziaływania na środowisko, w szczególności:

- a) prawdopodobieństwo wystąpienia, czas trwania, częstotliwość i odwracalność oddziaływań,
- b) prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub transgranicznych,

3) cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko, w szczególności:

- a) obszary o szczególnych właściwościach naturalnych lub posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego wrażliwe na oddziaływanie, istniejące przekroczenia standardów jakości środowiska lub intensywne wykorzystywanie terenu,
- b) formy ochrony przyrody oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym.”

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Odstąpienie od przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w ust. 3, może dotyczyć wyłącznie projektów polityk, strategii, planów lub programów stanowiących niewielkie modyfikacje w ustaleniach wcześniej przyjętych dokumentów albo dotyczących obszarów w granicach jednego powiatu.”

17) w art. 41:

a) w ust. 2:

— pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) określać, analizować i oceniać przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko oraz zabytki, w tym oddziaływania bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe,”

— pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) zawierać informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W prognozie oddziaływania na środowisko, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla przyjętych dokumentów powiązanych z projektem dokumentu, o którym mowa w art. 40 ust. 1.”

18) w art. 44 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Do przyjętego dokumentu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, załącza się pisemne informacje o sposobie wykorzystania:

- 1) ustaleń zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko,
- 2) opinii i uzgodnień organu ochrony środowiska oraz organu, o którym mowa w art. 45,
- 3) wyników udziału społeczeństwa, o którym mowa w art. 43 ust. 2, a w przypadku przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko — również wyników konsultacji, o których mowa w art. 63 ust. 2,
- 4) informacji o metodach i częstotliwości przeprowadzania analizy realizacji postanowień dokumentu.

3. Organ administracji, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przeprowadzić dla przyjętego dokumentu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, analizę skutków realizacji jego ustaleń w zakresie oddziaływania na środowisko, zgodnie z częstotliwością i metodami wskazanymi w informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 4.”

19) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Realizacja:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, określonego w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2,
- 2) planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2, które

nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jeżeli może ono znacząco oddziaływać na ten obszar

— jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zwanej dalej „decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach”.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku:

- 1) dróg,
- 2) linii kolejowych,
- 3) napowietrznych linii elektroenergetycznych,
- 4) instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu

— będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się dla całego przedsięwzięcia realizowanego w granicach województwa.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o przedsięwzięciu, rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin, wymagającą decyzji, o której mowa w ust. 4 pkt 2—9, lub zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4a.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, które dla tego samego przedsięwzięcia przeprowadza się jednokrotnie.”,

e) w ust. 4:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:”,

— uchyla się pkt 1,

— pkt 2—9 otrzymują brzmienie:

„2) decyzji o pozwoleniu na budowę obiektu budowlanego, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wzniesienie robót budowlanych — na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016, z późn. zm.⁴⁾),

2a) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych — na podstawie ustawy, o której mowa w pkt 2,

3) koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, na wydobywanie kopalin ze złóż, na bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych — na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z późn. zm.⁵⁾),

4) pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych — na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne,

5) decyzji ustalającej warunki prowadzenia robót polegających na regulacji wód oraz budowie wałów przeciwpowodziowych, a także robót melioracyjnych, odwodnień budowlanych oraz innych robót ziemnych zmieniających stosunki wodne na terenach o szczególnych wartościach przyrodniczych, zwłaszcza na terenach, na których znajdują się skupienia roślinności o szczególnej wartości z punktu widzenia przyrodniczego, terenach o walorach krajobrazowych i ekologicznych, terenach masowych lęgów ptactwa, występowania skupień gatunków chronionych oraz tarlisk, zimowisk, przepławek i miejsc masowej migracji ryb i innych organizmów wodnych — na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

6) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów — na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2003 r. Nr 178, poz. 1749 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1206),

7) decyzji o zmianie lasu na użytek rolny — na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435),

8) decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady — na podstawie ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571 i Nr 273, poz. 2703),

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 117, poz. 1007, Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1360 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 223, poz. 2219, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 758.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888 i Nr 96, poz. 959.

9) decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej — na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych (Dz. U. Nr 80, poz. 721 i Nr 217, poz. 2124).”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4c w brzmieniu:

„4a. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonywania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części — na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane.

4b. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 4; wniosek ten powinien być złożony nie później niż przed upływem dwóch lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

4c. Termin, o którym mowa w ust. 4b, może ulec wydłużeniu o dwa lata, jeżeli realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”,

g) uchyla się ust. 7—10;

20) po art. 46 dodaje się art. 46a i 46b w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu podejmującego realizację przedsięwzięcia.

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z przepisami odrębnymi jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się z urzędu; informacje zawierające dane określone w art. 49 ust. 3 sporządza organ właściwy do wydania tej decyzji.

3. Jeżeli został złożony wniosek o wydanie decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania tej decyzji zawieszają się do czasu wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

4. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

1) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej z za-

znaczonym przebiegiem granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,

2) dla przedsięwzięć, o których mowa w ust. 7 pkt 1 — wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

5. Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. W postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego.

7. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

1) wojewoda — w przypadku:

a) będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1:

— dróg,

— linii kolejowych,

— napowietrznych linii elektroenergetycznych,

— instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,

— sztucznych zbiorników wodnych,

b) przedsięwzięć na terenach zamkniętych,

c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,

d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,

2) starosta — w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów,

3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych — w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny,

4) wójt, burmistrz lub prezydent miasta — w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

8. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 7 pkt 4, wykraczają-

cego poza obszar jednej gminy decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami lub prezydentami miast.

Art. 46b. 1. Jeżeli organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2—9, stwierdzi, iż planowane przedsięwzięcie, inne niż określone w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2, może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i nie jest ono bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony, wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania do czasu uzyskania przez wnioskodawcę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii wojewody.”;

21) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

2. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po uzgodnieniu:

1) z organem ochrony środowiska oraz z organem, o którym mowa w art. 57,

2) w przypadku dróg oraz linii kolejowych będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 — z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym,

3) w przypadku przedsięwzięć, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony:

a) będących przedsięwzięciami, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1—2 — z wojewodą, a na obszarach morskich z dyrektorem urzędu morskiego, oraz z organem, o którym mowa w art. 57,

b) będących przedsięwzięciami, o których mowa w art. 51 ust. 1

pkt 3 — z wojewodą, a na obszarach morskich z dyrektorem urzędu morskiego,

4) w przypadku poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, wydobywania kopalin ze złóż, bezbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, będącego przedsięwzięciem, o którym mowa w art. 51 ust. 1 i 2 — z właściwym organem koncesyjnym, o którym mowa w art. 16 ust. 1—2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze,

5) w przypadku przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich — z dyrektorem urzędu morskiego.

3. Organ występujący o uzgodnienie przedkłada:

1) wniosek o wydanie decyzji,

2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo informacje zawierające dane określone w art. 49 ust. 3, jeżeli sporządzenie raportu nie jest wymagane,

3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.”;

22) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wnioskodawca przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zwrócić się z zapytaniem do organu właściwego do wydania tej decyzji o określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli przedsięwzięcie, o którym mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, może transgranicznie oddziaływać na środowisko, wnioskodawca przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany zwrócić się z zapytaniem do organu właściwego do wydania tej decyzji o określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.”,

c) uchyla się ust. 2,

d) w ust. 3 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,

9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody znajdujących się w za-

sięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia.”,

e) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Organ, określając zakres raportu, uwzględnia wymagania, o których mowa w art. 52 ust. 1 i 2, w stopniu uzasadnionym rodzajem i usytuowaniem przedsięwzięcia oraz skalą jego oddziaływania na środowisko.

5. Postanowienie ustalające zakres raportu wydaje się po zasięgnięciu opinii:

1) wojewody oraz organu, o którym mowa w art. 57,

2) ministra właściwego do spraw środowiska oraz państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego w przypadku dróg oraz linii kolejowych,

3) właściwego organu koncesyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 1—2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze, w przypadku poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, wydobywania kopalin ze złóż, bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,

4) dyrektora urzędu morskiego w przypadku przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich.”;

23) w art. 50:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli wymagane jest sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wnioskodawca dołącza go do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

2. W postępowaniu dotyczącym przedsięwzięć określonych w art. 51 ust. 1 pkt 2 do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach załącza się informacje zawierające dane określone w art. 49 ust. 3.”,

b) uchyla się ust. 3;

24) w art. 51:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, dla których obowiązek jest ustalony na podstawie ust. 2.”,

b) ust. 2—5 otrzymują brzmienie:

„2. Obowiązek sporządzenia raportu dla planowanego przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określając jednocześnie zakres raportu o od-

działywaniu przedsięwzięcia na środowisko; właściwy organ uwzględnia łącznie szczegółowe uwarunkowania, o których mowa w ust. 8 pkt 2; postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby sporządzenia raportu.

2a. W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 3, zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien być ograniczony do określenia oddziaływania przedsięwzięcia w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza obowiązek sporządzenia raportu i określa jego zakres po zasięgnięciu opinii:

1) organu ochrony środowiska oraz organu, o którym mowa w art. 57,

2) wojewody, a na obszarach morskich dyrektora urzędu morskiego, w przypadku przedsięwzięć, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i nie są bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynikają z tej ochrony,

3) właściwego organu koncesyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 1—2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze, w przypadku poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, wydobywania kopalin ze złóż, bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, będącego przedsięwzięciem, o którym mowa w ust. 2,

4) dyrektora urzędu morskiego w przypadku przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich.

4. Organ zasięgający opinii przedkłada wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz informacje zawierające dane określone w art. 49 ust. 3.

5. Na postanowienia, o których mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie.”,

c) uchyla się ust. 6;

25) w art. 52:

a) w ust. 1:

— po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,”,

— po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na

podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w obrębie terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie,”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w szczególności na:

- a) ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, klimat i krajobraz,
- c) dobra materialne,
- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a)—d),”

— po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 — określenie założeń do:

- a) ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie prac budowlanych,
- b) programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,”

— po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) mapy dla będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1:

a) dróg oraz linii kolejowych:

- w skali 1:10000 lub większej — dla przedsięwzięć lokalizowanych na obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz na terenie ich otulin,
- w skali 1:25000 lub większej — dla przedsięwzięć na pozostałych obszarach,

- b) napowietrznych linii elektroenergetycznych,
- c) instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,”

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Organ, określając zakres raportu, może — kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko — odstąpić od wymagań co do zawartości raportu, o których mowa w ust. 1 pkt 10, 11 i 12, oraz od wymagania opisu wariantu polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia; nie dotyczy to dróg oraz linii kolejowych — będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1.”

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4—7, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000.

1c. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie drogi krajowej.”

d) uchyla się ust. 4,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1—13, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”

f) uchyla się ust. 5;

26) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego sporządzany jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.”

27) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Jeżeli z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, organ administracji, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmówi, w drodze decyzji, określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.”

28) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. 1. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

2. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ określa:

- 1) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia,
- 2) warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
- 3) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym,
- 4) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii,
- 5) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- 6) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 — stwierdzenie konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

3. Charakterystyka całego przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

4. Decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach można na wnioskodawcę nałożyć obowiązki:

- 1) dotyczące zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wykonania kompensacji przyrodniczej,
- 2) przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając zakres oraz termin jej przedstawienia, w przypadku przedsięwzięć, dla których sporządza się raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

5. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w ust. 4 pkt 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi w celu jego ograniczenia.

6. Jeżeli z analizy porealizacyjnej, o której mowa w ust. 4 pkt 2, wynika, iż dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

7. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

8. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać informacje o sposobie wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w związku z udziałem społeczeństwa oraz informacje dotyczące konieczności wykonania analizy porealizacyjnej, o której mowa w ust. 4 pkt 2.

9. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzję, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 2—9.”;

29) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. Do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio przepisy o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

30) w art. 57 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem właściwym do dokonania uzgodnienia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz wydawania opinii w sprawie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, jest państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, a organem właściwym do dokonania uzgodnienia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz wydawania opinii w sprawie obowiązku sporządzenia raportu i jego zakresu w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2, jest państwowy powiatowy inspektor sanitarny.”;

31) w art. 58 zdanie wstępne i pkt 1 otrzymują brzmienie:

„W razie stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek:

1) realizacji planowanych przedsięwzięć objętych decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,”;

32) w art. 60:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ administracji przeprowadzający postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji planowanego przedsięwzięcia:

1) wydaje postanowienie o przeprowadzeniu postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko, w którym ustala zakres dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia tego postępowania oraz obowiązek sporządzenia tej dokumentacji, przez wnioskodawcę, w języku państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie,

2) niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw środowiska o możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia i przekazuje informacje zawierające dane, o których mowa w art. 49 ust. 3,

3) po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przez dokumentację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się informacje zawierające dane, o których mowa w art. 49 ust. 3, oraz tę część raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, która umożliwi państwu, na którego terytorium planowane przedsięwzięcie może oddziaływać, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

4. W przypadku postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko prowadzonego przed wydaniem pozwolenia zintegrowanego, przez dokumentację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozumie się tę część wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego, która umożliwi państwu, na którego terytorium może oddziaływać instalacja wymagająca uzyskania takiego pozwolenia, ocenę możliwego znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.”;

33) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Jeżeli państwo, o którym mowa w art. 61 ust. 1, powiadomi, iż jest zainteresowane uczestnictwem w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, minister właściwy do spraw środowiska:

1) w porozumieniu z organem administracji przeprowadzającym postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, uzgadnia z tym państwem terminy etapów postępowania,

2) po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko niezwłocznie przekazuje temu państwu część raportu, o której mowa w art. 60 ust. 3.”;

34) w art. 63 uchyla się ust. 1;

35) w art. 64:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uwagi i wnioski dotyczące informacji zawierających dane, o których mowa w art. 49 ust. 3, złożone przez państwo uczestniczące w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, rozpatruje się przy wydawaniu postanowienia w sprawie ustalenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uwagi i wnioski dotyczące raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, złożone przez państwo uczestniczące w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, oraz wyniki konsultacji, o których mowa w art. 63, rozpatruje się przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

36) w art. 72 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wymagania, o których mowa w ust. 1—3, określa się na podstawie opracowań ekofizjograficznych, stosownie do rodzaju sporządzonego dokumentu, cech poszczególnych elementów przyrodniczych i ich wzajemnych powiązań.”;

37) w art. 73 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustanowienia w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, użytku ekologicznego, stanowiska dokumentacyjnego, pomników przyrody oraz ich otulin,”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania lub stref przemysłowych,”,

- c) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją,”;
- 38) w art. 75 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Wymagany zakres kompensacji przyrodniczej w przypadku przedsięwzięć, dla których przeprowadzone było postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, określa decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.”;
- 39) w art. 86:
a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia:”,
b) uchyla się ust. 3—5;
- 40) w art. 89:
a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w terminie do dnia 31 maja każdego roku, dokonuje oceny poziomu substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni oraz dokonuje klasyfikacji stref, w których poziom:”,
b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Wyniki oceny oraz klasyfikację stref, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie przekazuje wojewodzie.”;
- 41) w art. 91:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Dla stref, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 1, wojewoda, w terminie 15 miesięcy od dnia otrzymania wyników oceny poziomu substancji w powietrzu i klasyfikacji stref, o których mowa w art. 89, po zasięgnięciu opinii właściwych starostów, określa, w drodze rozporządzenia, program ochrony powietrza mający na celu osiągnięcie dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu.”,
b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Wojewoda zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie programu ochrony powietrza.”;
- 42) w art. 106 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się, jeżeli została wydana, w trybie art. 362, decyzja określająca zakres czynności zmierzających do przywrócenia środowiska do stanu właściwego.”;
- 43) po art. 112 dodaje się art. 112a i 112b w brzmieniu:
„Art. 112a. Ilekroć w przepisach niniejszego działu jest mowa o wskaźnikach hałasu, rozumie się przez to parametry hałasu określone poziomem dźwięku A wyrażonym w decybelach (dB), w tym:
1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, w szczególności do sporządzania map akustycznych, o których mowa w art. 118 ust. 1, oraz programów ochrony środowiska przed hałasem, o których mowa w art. 119 ust. 1:
a) L_{DWN} — długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
b) L_N — długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:
a) $L_{Aeq D}$ — równoważny poziom hałasu dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
b) $L_{Aeq N}$ — równoważny poziom hałasu dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).
- Art. 112b. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wartości wskaźników hałasu, o których mowa w art. 112a pkt 1 i 2, kierując się:
1) potrzebą prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem,
2) potrzebą stosowania wskaźników hałasu do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska,
3) obowiązującymi w tym zakresie dokumentami normalizacyjnymi, w rozumieniu ustawy z dnia 12 września 2002 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 169, poz. 1386 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703).”;

44) w art. 113:

a) w ust. 2:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zróżnicowane dopuszczalne poziomy hałasu określone wskaźnikami hałasu L_{DWN} , L_N , $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$ dla następujących rodzajów terenów przeznaczonych:

- a) pod zabudowę mieszkaniową,
- b) pod szpitale i domy opieki społecznej,
- c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- d) na cele uzdrowiskowe,
- e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- f) na cele mieszkaniowo-usługowe,”

— uchyla się pkt 3,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, mogą zostać ustalone poziomy hałasu z uwzględnieniem:

- 1) zmienności działania źródeł hałasu w czasie,
- 2) charakterystyki częstotliwościowej hałasu,
- 3) zawartości impulsów akustycznych.”;

45) w art. 114:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli teren może być zaliczony do kilku rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli na terenach przeznaczonych do działalności produkcyjnej, składowania i magazynowania znajduje się zabudowa mieszkaniowa, szpitale, domy opieki społecznej lub budynki związane ze stałym albo czasowym pobytem dzieci i młodzieży, ochrona przed hałasem polega na stosowaniu rozwiązań technicznych zapewniających właściwe warunki akustyczne w budynkach.”;

46) art. 115 otrzymuje brzmienie:

„Art. 115. W razie braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oceny, czy teren należy do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, właściwe organy dokonują na podstawie faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania tego i sąsiednich terenów; przepis art. 114 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

47) po art. 115 dodaje się art. 115a w brzmieniu:

„Art. 115a. 1. W przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych, pomiarów dokonanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska lub pomiarów podmiotu obowiązującego do ich prowadzenia, że poza zakładem, w wyniku jego działalności, przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu; za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu $L_{Aeq D}$ lub $L_{Aeq N}$.

2. Jeżeli hałas powstaje w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, kolei linowych, portów oraz lotnisk lub z działalnością osoby fizycznej niebędącej przedsiębiorcą, decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wydaje się.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się dopuszczalne poziomy hałasu poza zakładem przy zastosowaniu wskaźników hałasu $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$ w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, na które oddziałuje zakład.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 1, mogą być określone wymagania mające na celu nieprzekraczanie poza zakładem dopuszczalnych poziomów hałasu, a w szczególności:

1) rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla całej doby, wraz z przewidywanymi wariantami,

2) zakres i sposób prowadzenia pomiarów poziomu hałasu w zakresie, w jakim wykraczają one poza wymagania, o których mowa w art. 147 i 148,

3) sposób postępowania w przypadku uszkodzenia aparatury służącej do pomiarów poziomu hałasu, jeżeli jej zastosowanie jest wymagane,

4) sposób i częstotliwość przedkładania pomiarów, o których mowa w pkt 2, organowi właściwemu do wydania decyzji i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

5. Postępowanie w przedmiocie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, wszczyna się z urzędu.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wywołuje skutki prawne po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym stała się ostateczna.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może ulec zmianie w przypadku:

- 1) uchwalenia albo utraty mocy obowiązującej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczącego terenów objętych oddziaływaniem hałasu z zakładu,
- 2) zmiany faktycznego zagospodarowania i wykorzystania nieruchomości, na które oddziałuje hałas z zakładu, nieobjętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- 3) zmiany obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu.”;

48) w art. 117:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oceny stanu akustycznego środowiska i obserwacji zmian dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska na podstawie wyników pomiarów poziomów hałasu określonych wskaźnikami hałasu L_{DWN} i L_N oraz z uwzględnieniem pozostałych danych, w szczególności demograficznych oraz dotyczących sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Pomiarów dla potrzeb oceny stanu akustycznego środowiska dokonuje się z uwzględnieniem wymagań, o których mowa w art. 148 ust. 1 i art. 176 ust. 1.

5. Na terenach niewymienionych w ust. 2 oceny stanu akustycznego środowiska dokonuje wojewódzki inspektor ochrony środowiska.”;

49) w art. 118:

a) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wartości progowe poziomów hałasu określonych wskaźnikami hałasu L_{DWN} i L_N ”,

b) dodaje się ust. 9—11 w brzmieniu:

„9. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 7, mogą zostać ustalone poziomy hałasu z uwzględnieniem:

- 1) zmienności działania źródeł hałasu w czasie,
- 2) charakterystyki częstotliwościowej hałasu.

10. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, może określić, w drodze rozporządzenia, wskaźniki odzwierciedlające relacje między narażeniem na hałas a efektem szkodliwym lub uciążliwym oddziaływania hałasu na potrzeby sporządzania map akustycznych lub innych dokumentów dotyczących oceny stanu akustycznego środowiska, kierując się potrzebą ochrony

zdrowia ludzi; przez efekt szkodliwy hałasu rozumie się skutki szkodliwe dla zdrowia ludzi, a przez efekt uciążliwy hałasu — negatywne reakcje człowieka bez zauważalnych szkodliwych skutków dla jego zdrowia.

11. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, może określić, w drodze rozporządzenia, sposoby oceny stanu akustycznego środowiska przy wykorzystaniu wskaźników odzwierciedlających relacje między narażeniem na hałas a jego efektem szkodliwym lub uciążliwym, kierując się potrzebą ochrony zdrowia ludzi.”;

50) po art. 118 dodaje się art. 118a—118c w brzmieniu:

„Art. 118a. 1. Mapa akustyczna, opracowana na kopiach map wchodzących w skład państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, stanowi podstawowe źródło danych wykorzystywanych dla celów:

- 1) informowania społeczeństwa o zagrożeniach środowiska hałasem,
- 2) opracowania danych dla państwowego monitoringu środowiska,
- 3) tworzenia i aktualizacji programów ochrony środowiska przed hałasem.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych ujętych na mapach akustycznych oraz ich układ i sposób prezentacji, uwzględniając cele, do których osiągnięcia dane mają być wykorzystywane.

Art. 118b. 1. Rada powiatu może, w drodze uchwały, wyznaczyć obszary ciche w aglomeracji lub obszary ciche poza aglomeracją, uwzględniając szczególne potrzeby ochrony przed hałasem tych obszarów i podając wymagania zapewniające utrzymanie poziomu hałasu co najmniej na istniejącym poziomie.

2. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, podlega uzgodnieniu z właściwym miejscowo wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta w terminie 30 dni; niezajęcie przez organ stanowiska w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do projektu uchwały.

Art. 118c. Wielkość emisji hałasu wyznacza się i ocenia na podstawie pomiarów poziomu hałasu w środowisku, z zastrzeżeniem art. 145 ust. 2 pkt 3.”;

51) w art. 119:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla terenów, na których poziom hałasu przekracza poziom dopuszczalny, tworzy się programy ochrony środowiska przed hałasem, których celem jest dostosowanie poziomu hałasu do dopuszczalnego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Organ, o którym mowa w ust. 2, zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie programu ochrony środowiska przed hałasem.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organ właściwy do tworzenia programu ochrony środowiska przed hałasem opracowuje łącznie z programem jego streszczenie, sporządzane w języku niespecjalistycznym, zawierające omówienie wszystkich ważnych aspektów działań przewidywanych w programie, w formie prezentacji graficznych i zestawień danych tabelarycznych.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Programy, o których mowa w ust. 1, aktualizuje się co najmniej raz na pięć lat, a także w przypadku wystąpienia okoliczności uzasadniających zmianę planu lub harmonogramu realizacji.”;

52) w art. 120 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Starosta przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska program ochrony środowiska przed hałasem niezwłocznie po uchwaleniu programu przez radę powiatu.”;

53) po art. 120 dodaje się art. 120a w brzmieniu:

„Art. 120a. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi rejestr zawierający informacje o stanie akustycznym środowiska, na podstawie pomiarów, badań i analiz wykonywanych w ramach państwowego monitoringu środowiska.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące rejestru, o którym mowa w ust. 1, w tym:

- 1) rodzaje wyników pomiarów, badań i analiz podlegających rejestracji,
- 2) układ rejestru,
- 3) formę rejestracji wyników pomiarów, badań i analiz

— kierując się potrzebą dostarczenia wyczerpujących informacji o stanie akustycznym środowiska.

3. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, do dnia 31 marca każdego roku, informacje z rejestru, o którym mowa w ust. 1, za rok poprzedni.”;

54) po art. 122 dodaje się art. 122a w brzmieniu:

„Art. 122a. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, są obowiązani do wykonania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku:

- 1) bezpośrednio po rozpoczęciu użytkowania instalacji lub urządzenia,
- 2) każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji lub urządzenia, w tym zmiany spowodowanej zmianami w wyposażeniu instalacji lub urządzenia, o ile zmiany te mogą mieć wpływ na zmianę poziomów pól elektromagnetycznych, których źródłem jest instalacja lub urządzenie.”;

55) w art. 123 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzi okresowe badania poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.”;

56) w art. 130 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wyznaczenie obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją.”;

57) w art. 135 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Obszar ograniczonego użytkowania tworzy się także dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego, innych niż wymienione w ust. 1, dla których pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem 1 października 2001 r., a których użytkowanie rozpoczęło się nie później niż do dnia 30 czerwca 2003 r., jeżeli, pomimo zastosowania najlepszych dostępnych technik, nie mogą być dotrzymane dopuszczalne poziomy hałasu poza terenem zakładu.”;

58) w art. 136:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie ograniczenia sposobu korzystania ze środowiska w wyniku ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania właściwymi w sprawach spornych dotyczących wysokości odszkodowania lub wykupu nieruchomości są sądy powszechne.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych do-

tyczących budynków szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.”;

59) w tytule II w dziale IX po rozdziale 3 dodaje się rozdział 4 w brzmieniu:

„Rozdział 4

Strefy przemysłowe

Art. 136a. 1. Na obszarach określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako tereny przeznaczone do działalności produkcyjnej, składowania oraz magazynowania i równocześnie użytkowanych zgodnie z przeznaczeniem może być utworzona strefa przemysłowa.

2. W granicach strefy przemysłowej jest dozwolone, z zastrzeżeniem art. 136d ust. 3, przekraczanie standardów jakości środowiska w zakresie dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu i dopuszczalnych poziomów hałasu oraz wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, jeżeli nie zagraża to życiu lub zdrowiu ludzi, w szczególności nie narusza wymagań norm bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Strefę przemysłową tworzy się, jeżeli, mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska oraz wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, poza terenem zakładu lub innego obiektu.

Art. 136b. 1. Objęcie nieruchomości granicami strefy przemysłowej wymaga pisemnej zgody władającego powierzchnią ziemi.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, wyłącza roszczenia o odszkodowanie lub o wykup nieruchomości, o których mowa w art. 129 ust. 1—3, w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości w zakresie wynikającym z utworzenia strefy przemysłowej.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do szkody powstałej w związku:

1) z wydaniem rozporządzenia o utworzeniu strefy przemysłowej, którego przepisy są w istotnym zakresie niezgodne z pro-

pozycjami, o których mowa w art. 136c ust. 2 pkt 5,

2) ze zmianą rozporządzenia o utworzeniu strefy przemysłowej.

Art. 136c. 1. Strefa przemysłowa jest tworzona, na wniosek władającego powierzchnią ziemi, na terenach, które mają być objęte strefą przemysłową.

2. Wniosek o utworzenie strefy przemysłowej powinien zawierać:

1) uzasadnienie potrzeby utworzenia strefy przemysłowej, w którym jest wykazane, że są spełnione warunki, o których mowa w art. 136a ust. 3,

2) uzasadnienie możliwości utworzenia strefy przemysłowej, w którym jest wykazane, że nie zagraża to życiu lub zdrowiu ludzi, a w szczególności nie narusza wymagań norm bezpieczeństwa i higieny pracy,

3) projekt granic strefy przemysłowej i plan sytuacyjny obszaru tej strefy,

4) przegląd ekologiczny instalacji eksploatowanych w granicach proponowanej strefy przemysłowej w zakresie, o którym mowa w art. 238 pkt 1—3, 6 i 7,

5) propozycje dotyczące funkcjonowania strefy przemysłowej istotne z punktu widzenia wydania rozporządzenia o ustanowieniu strefy przemysłowej w zakresie, o którym mowa w art. 136d ust. 2 pkt 2 i ust. 3.

3. Do wniosku dołącza się:

1) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

2) pisemną zgodę wszystkich władających powierzchnią ziemi na obszarze proponowanej strefy przemysłowej na objęcie ich nieruchomości strefą przemysłową,

3) kopię mapy zasadniczej proponowanej strefy przemysłowej określającej granice działek ewidencyjnych, budynki, sieć uzbrojenia terenu i ulice.

Art. 136d. 1. Strefę przemysłową tworzy, w drodze rozporządzenia, wojewoda w porozumieniu z państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym.

2. Rozporządzenie o utworzeniu strefy przemysłowej określa:
- 1) granice i obszar strefy przemysłowej,
 - 2) rodzaje działalności, których prowadzenie jest dopuszczalne na terenie strefy przemysłowej z uwagi na możliwość występowania przekroczeń standardów jakości środowiska lub przekroczeń wartości odniesienia, o których mowa w art. 222.
3. Rozporządzenie o utworzeniu strefy przemysłowej może określać:
- 1) niektóre standardy jakości środowiska lub wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, których przekraczanie na terenie strefy przemysłowej jest dozwolone,
 - 2) warunki prowadzenia działalności na terenie strefy przemysłowej istotne z punktu widzenia nieprzekraczania standardów jakości środowiska lub wartości odniesienia, o których mowa w art. 222, poza jej terenem oraz z uwagi na ochronę życia lub zdrowia ludzi, w szczególności wymagań norm bezpieczeństwa i higieny pracy.”;
- 60) w art. 143 uchyla się pkt 7;
- 61) w art. 144 po ust. 3 dodaje się ust. 3a—3c w brzmieniu:
- „3a. Jeżeli utworzono strefę przemysłową, eksploatacja instalacji na jej obszarze nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska oraz wartości odniesienia poza granicami strefy przemysłowej.
- 3b. W przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 6, przepis ust. 3 stosuje się jedynie w odniesieniu do przekroczenia standardów ochrony środowiska powodowanego przez emisję hałasu.
- 3c. W razie realizacji nowych przedsięwzięć na terenie zakładu, dla którego utworzono obszar ograniczonego użytkowania, o którym mowa w art. 135 ust. 6, przewidywane oddziaływanie na środowisko w zakresie emitowania hałasu do środowiska ocenia się z uwzględnieniem istniejącego obszaru ograniczonego użytkowania.”;
- 62) w art. 145 w ust. 3 w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:
- „a) w zależności od rodzaju działalności, procesu technologicznego lub operacji technicznej,
- b) w zależności od terminu oddania instalacji do eksploatacji, terminu zakończenia jej eksplo-

atacji lub dalszego łącznego czasu jej eksploatacji,”;

63) w art. 147 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani do okresowych pomiarów wielkości emisji i pomiarów ilości pobieranej wody.
2. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani do ciągłych pomiarów wielkości emisji w razie wprowadzania do środowiska znacznych ilości substancji lub energii.”;

64) po art. 147 dodaje się art. 147a w brzmieniu:

„Art. 147a. 1. Prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani zapewnić wykonanie pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska przez laboratorium posiadające:

- 1) certyfikat wdrożonego systemu jakości lub certyfikat akredytacji w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565) lub

- 2) uprawnienia do badania właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności substancji i preparatów nadane w trybie ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.⁶⁾)

— w zakresie badań, do których wykonywania są obowiązani.

2. Jeżeli prowadzący instalację jest obowiązany do prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji, powinien zapewnić możliwość automatycznego ciągłego zapisu wyników przez przyrząd pomiarowy.”;

65) w art. 149:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wyniki pomiarów, o których mowa w art. 147 ust. 1, 2 i 4, prowadzący instalację i użytkownik urządzenia przedstawiają organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, jeżeli pomiary te mają szczególne znaczenie ze względu na potrzebę zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia, które ze względu na szczególne znaczenie dla zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska przekazuje się właściwym organom ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska,

2) terminy i sposób prezentacji danych, o których mowa w pkt 1

— kierując się potrzebą zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia:

1) inne niż wyniki pomiarów, o których mowa w art. 147 ust. 1, 2 i 4, dane zbierane w wyniku monitorowania procesów technologicznych w związku z wymaganiami pozwolenia, które ze względu na szczególne znaczenie dla zapewnienia systematycznej kontroli wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska powinny być przekazywane właściwym organom ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska,

2) terminy i sposób prezentacji danych, o których mowa w pkt 1

— kierując się potrzebą zapewnienia właściwym organom wyników monitorowania procesów technologicznych przez podmioty korzystające ze środowiska.”;

66) w art. 152 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczególne wymagania dotyczące zakresu danych ujętych w zgłoszeniu, o których mowa w ust. 2, oraz wzór formularza tego zgłoszenia, dla wybranych rodzajów instalacji, uwzględniając znaczenie tych danych dla określenia ewentualnego negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko.”;

67) w art. 164 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) instalacjach — rozumie się przez to również budynki oraz obiekty małej architektury,”;

68) w art. 175 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Na podstawie wyników wykonywanych okresowych pomiarów poziomów hałasu, o których mowa w ust. 1, i innych niezbędnych danych, zarządzający drogą, linią kolejową lub

lotniskiem sporządza mapę akustyczną terenów położonych wokół tych obiektów.”;

69) w art. 177 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wyniki pomiarów, o których mowa w art. 175, zarządzający drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem przedkłada organowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, o ile pomiary te mają szczególne znaczenie dla systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska wynikających z eksploatacji tych obiektów.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją dróg, linii kolejowych, linii tramwajowych, lotnisk oraz portów, które ze względu na szczególne znaczenie dla systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska wynikających z eksploatacji tych obiektów powinny być przekazywane właściwym organom ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, oraz terminy i sposób prezentacji tych wyników, kierując się potrzebą zapewnienia systematycznej obserwacji zmian stanu środowiska.”;

70) w art. 179:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Mapę akustyczną sporządza się, wykorzystując najnowsze wyniki pomiarów hałasu przeprowadzanych na podstawie art. 175 oraz inne dane.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zarządzający drogą, linią kolejową lub lotniskiem przedkłada, niezwłocznie po wykonaniu:

1) fragment mapy akustycznej obejmującej określony powiat — właściwemu województwie i staroście,

2) fragment mapy akustycznej obejmującej określone województwo — właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”;

71) w art. 180 uchyla się pkt 4 i 5;

72) w art. 181:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 5 i 6,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Organ ochrony środowiska, wydając jedno z pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4, na wniosek prowadzącego instalację, może objąć jednym pozwoleniem instalacje położone na obszarze swojej właściwości.”;

73) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. Pozwolenia, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2—4, oraz pozwolenie wodnoprawne na pobór wód nie są wymagane w przypadku obowiązku posiadania pozwolenia zintegrowanego.”;

74) w art. 184:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie wydaje się, z zastrzeżeniem art. 189 i 191a, na wniosek prowadzącego instalację.”,

b) w ust. 2:

— pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) opis zakładanych wariantów funkcjonowania instalacji,

8) blokowy (ogólny) schemat technologiczny wraz z bilansem masowym i rodzajami wykorzystywanych materiałów, surowców i paliw, istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska,”

— pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wielkość i źródła powstawania albo miejsca emisji — aktualnych i proponowanych — w trakcie normalnej eksploatacji instalacji oraz w warunkach odbiegających od normalnych, w szczególności takich jak rozruch i wyłączenia,”

— pkt 13—17 otrzymują brzmienie:

„13) wyniki pomiarów wielkości emisji z instalacji, jeżeli przeprowadzenie pomiarów było wymagane,

14) zmiany wielkości emisji, jeżeli nastąpiły po uzyskaniu ostatniego pozwolenia dla instalacji,

15) proponowane działania, w tym wyszczególnienie środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji, a jeżeli działania mają być realizowane w okresie, na który ma być wydane pozwolenie — również proponowany termin zakończenia tych działań,

16) proponowane procedury monitorowania procesów technologicznych istotnych z punktu widzenia wymagań ochrony środowiska, w szczególności pomiaru lub ewidencjonowania wielkości emisji,

17) deklarowany termin i sposób zakończenia eksploatacji instalacji lub jej oznaczonej części, niestwarzający zagrożenia dla środowiska, jeżeli zakończenie eksploatacji jest przewidywane w okresie, na który ma być wydane pozwolenie,”

— po pkt 17 dodaje się pkt 17a i 17b w brzmieniu:

„17a) deklarowany łączny czas dalszej eksploatacji instalacji, jeżeli ma on wpływ na określenie wymagań ochrony środowiska, oraz deklarowany sposób dokumentowania czasu tej eksploatacji,

17b) deklarowany termin oddania instalacji do eksploatacji w przypadku określonym w art. 191a,”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosku o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów nie dotyczą wymagania, o których mowa w ust. 2 pkt 11—15.”

d) w ust. 4 uchyla się pkt 2;

75) art. 185 otrzymuje brzmienie:

„Art. 185. 1. Stronami postępowania o wydanie pozwolenia są prowadzący instalację oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze.

2. W postępowaniu o wydanie pozwolenia nie stosuje się art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Jeżeli liczba stron w postępowaniu przekracza 20, do stron innych niż prowadzący instalację stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

76) w art. 186:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 141 ust. 2, art. 143 i art. 204 ust. 1, a w przypadku pozwolenia na wytwarzanie odpadów oraz pozwolenia zintegrowanego — także jeżeli zachodzą przesłanki odmowy określone w art. 18 ust. 3 pkt 1 i 2 lub art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,”

b) w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) eksploatacja instalacji położonej w granicach strefy przemysłowej powodowałaby naruszenie ustaleń zawartych w rozporządzeniu o jej utworzeniu.”;

77) w art. 188:

a) w ust. 2:

— pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i wyłączenia instalacji, a także warunki wprowadzania do

- środowiska substancji lub energii w takich przypadkach,
- 4) jeżeli ma to wpływ na określenie wymagań ochrony środowiska:
- a) wymagany termin zakończenia eksploatacji instalacji,
 - b) dopuszczalny łączny czas dalszej eksploatacji instalacji oraz sposób dokumentowania czasu tej eksploatacji,”
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) termin, od którego jest dopuszczalna emisja, w przypadku określonym w art. 191a,”
- uchyla się pkt 7—9,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Pozwolenia na wytwarzanie odpadów nie dotyczą wymagania, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.”
- c) w ust. 3:
- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Pozwolenie może określać, o ile przemawiają za tym szczególne względy ochrony środowiska:”
- w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3—7 w brzmieniu:
- „3) wymagane działania, w tym wyszczególnienie środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji, a jeżeli działania mają być realizowane w okresie, na który jest wydane pozwolenie — również termin realizacji tych działań,
- 4) rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw, biorąc pod uwagę wymagania, o których mowa w art. 143 pkt 1—5,
- 5) zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji w zakresie, w jakim wykraczają one poza wymagania, o których mowa w art. 147 i 148 ust. 1,
- 6) sposób postępowania w przypadku uszkodzenia aparatury pomiarowej służącej do monitorowania procesów technologicznych, jeżeli jej zastosowanie jest wymagane,
- 7) sposób i częstotliwość przekazywania informacji i danych, o których mowa w pkt 5, organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”
- 78) po art. 191 dodaje się art. 191a w brzmieniu:
- „Art. 191a. Pozwolenie może być wydane na wniosek podmiotu podejmującego realizację nowej instalacji.”

79) w art. 193:

a) uchyla się ust. 1a,

b) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku, o którym mowa w art. 191a, pozwolenie wygasa, jeżeli prowadzący instalację nie rozpoczął działalności objętej pozwoleniem w terminie dwóch lat od określonego w pozwoleniu dnia, od którego jest dopuszczalna emisja.”

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenia, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2—4, oraz pozwolenie wodnoprawne na pobór wód wygasają w części dotyczącej instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego z chwilą upływu terminu, w którym prowadzący instalację powinien uzyskać pozwolenie zintegrowane, chyba że prowadzący instalację uzyskał pozwolenie zintegrowane przed tym terminem.”

80) w art. 202:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w pozwoleniu zintegrowanym ustala się warunki emisji na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2—4, oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód.

2. W pozwoleniu zintegrowanym ustala się wielkość emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza z instalacji, niezależnie od tego, czy wymagane byłoby dla niej, zgodnie z ustawą, uzyskanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza. W pozwoleniu nie uwzględnia się nieobjętych standardami emisyjnymi gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza w sposób niezorganizowany, bez pośrednictwa przeznaczonych do tego celu środków technicznych.”

b) uchyla się ust. 3 i 5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W pozwoleniu zintegrowanym ustala się także, na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne, warunki poboru wód powierzchniowych lub podziemnych, jeżeli wody te są pobierane wyłącznie na potrzeby instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego.”

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku pozwolenia zintegrowanego nie stosuje się art. 107 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.”

81) w art. 203 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Na wniosek prowadzącego instalacje, o których mowa w art. 201 ust. 1, odrębnymi pozwoleniami zintegrowanymi można objąć odrębne instalacje na terenie jednego zakładu.

3. Na wniosek prowadzącego instalacje, o których mowa w art. 201 ust. 1, pozwoleniem zintegrowanym można objąć instalacje niewymagające pozwoleń zintegrowanego położone na terenie tego samego zakładu, co instalacja wymagająca takiego pozwolenia, ustalając dla nich warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2—4, oraz pozwoleń wodnoprawnego na pobór wód.”;

82) w art. 206:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska gromadzi informacje o najlepszych dostępnych technikach oraz rozpowszechnia je na potrzeby organów właściwych do wydawania pozwoleń oraz zainteresowanych podmiotów korzystających ze środowiska.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w uzasadnionych przypadkach wzajemne, wariantowe relacje pomiędzy granicznymi wielkościami emisyjnymi dotyczącymi wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, odprowadzania ścieków, wytwarzania odpadów oraz emitowania hałasu,”,

c) uchyla się ust. 6;

83) w art. 207 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) termin oddania instalacji do eksploatacji,

6) informacje na temat najlepszych dostępnych technik publikowane przez Komisję Europejską zgodnie z art. 16 ust. 2 dyrektywy 1996/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. WE L 257 z 10.10.1996, z późn. zm.⁷⁾).”;

84) w art. 208:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego powinien spełniać wymagania określone dla wniosków o wydanie pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2—4, oraz, jeżeli wody powierzchniowe lub podziemne są pobierane wyłącznie na potrzeby instalacji — wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód w rozumie-

niu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne.”,

b) w ust. 2:

— w pkt 1 dodaje się lit. c—g w brzmieniu:

„c) proponowanej wielkości emisji hałasu wyznaczonej przez poziomy hałasu powodowanego poza zakładem na terenach sąsiednich oraz o oddziaływaniu zakładu na rodzaje terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, a także o rozkładzie czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami,

d) proponowanej ilości, stanie i składzie ścieków, o ile ścieki nie będą wprowadzane do wód lub do ziemi,

e) proponowanej ilości pobieranej wody, o ile nie zachodzą warunki, o których mowa w art. 202 ust. 6,

f) proponowanych sposobach zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii, jeżeli nie dotyczy zakładów, o których mowa w art. 248 ust. 1,

g) spełnianiu wymagań, o których mowa w art. 207 ust. 1 i 1a,”,

— w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) opis wariantów środków zapobiegających powstawaniu zanieczyszczeń, o ile takie warianty istnieją.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W informacji, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. c), proponowane poziomy hałasu poza zakładem powinny być wyrażone wskaźnikami hałasu $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$ w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1.

2b. Jeżeli spełnienie wymagań najlepszych dostępnych technik wiąże się z realizacją działań w okresie, na który ma być wydane pozwolenie, informacja, o której mowa w art. 184 ust. 2 pkt 15, zawiera:

1) wskazanie i opis proponowanych działań,

2) harmonogram realizacji działań w okresie obowiązywania pozwolenia; w przypadku planowanej realizacji określonego działania w okresie dłuższym niż rok jest wymagane wskazanie etapów tego działania w okresach nie dłuższych niż roczne oraz terminów realizacji tych etapów,

3) przewidywane koszty realizacji poszczególnych działań,

4) plan finansowania poszczególnych działań,

5) wskazanie uwarunkowań technicznych i ekonomicznych uzasadniających proponowany harmonogram realizacji działań.”,

⁷⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 156 z 25.06.2003, WE L 275 z 25.10.2003 oraz WE L 284 z 31.10.2003.

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Do wniosku dołącza się:
- 1) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej,
 - 2) zapis wniosku w wersji elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.”,

e) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. W przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 6, jeżeli prowadzący instalację ubiega się o uzyskanie pozwolenia zintegrowanego pomimo niedotrzymywania dopuszczalnych poziomów hałasu poza terenem zakładu, wniosek o wydanie pozwolenia powinien zawierać dodatkowo informacje, że konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; w tym przypadku nie jest wymagane sporządzenie przeglądu ekologicznego, chyba że obowiązek jego sporządzenia wynika z art. 426 ust. 4 pkt 2.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, powinna być załączona także poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.”;

85) art. 209 otrzymuje brzmienie:

„Art. 209. 1. Organ właściwy do wydania pozwolenia przedstawia niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska albo podmiotowi, o którym mowa w art. 213 ust. 1, kopię wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz zapis wniosku w wersji elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

2. Jeżeli pozwolenie ma objąć instalację po raz pierwszy lub ma objąć instalację po istotnej zmianie, wydanie pozwolenia powinno nastąpić w ciągu 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku; przepis art. 35 § 5 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;

86) w art. 210 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Opłatę rejestracyjną wnosi się również w przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego w związku z dokonaniem istotnych zmian w instalacji objętej tym pozwoleniem. Opłata ta wynosi 50 % opłaty rejestracyjnej, która byłaby wymagana w przypadku wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla tej instalacji.”;

87) w art. 211:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie zintegrowane powinno spełniać wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2—4, oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód.”,

b) w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a—3c w brzmieniu:

„3a) wielkość emisji hałasu wyznaczoną dopuszczalnymi poziomami hałasu poza zakładem, wyrażonymi wskaźnikami hałasu $L_{Aeq,D}$ i $L_{Aeq,N}$, w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1, oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby, wraz z przewidywanymi wariantami,

3b) ilość, stan i skład ścieków, o ile ścieki nie będą wprowadzane do wód lub do ziemi,

3c) ilość pobieranej wody, o ile nie zachodzą warunki, o których mowa w art. 202 ust. 6,”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli spełnienie wymagań najlepszych dostępnych technik wiąże się z realizacją działań w okresie, na jaki ma być wydane pozwolenie, określając w pozwoleniu warunki, o których mowa w art. 188 ust. 3 pkt 3, ustala się harmonogram realizacji działań w okresie obowiązywania pozwolenia; w przypadku konieczności realizacji określonego działania w okresie dłuższym niż rok w pozwoleniu określa się etapy tego działania w okresach nie dłuższych niż roczne oraz terminy realizacji tych etapów.”,

d) po ust. 3a dodaje się ust. 3b—3d w brzmieniu:

„3b. Organ właściwy do wydania pozwolenia, na wniosek prowadzącego istniejącą instalację wymagającą pozwolenia zintegrowanego, może nie uwzględnić, przy ustalaniu warunków pozwolenia, wymogów wynikających z najlepszej dostępnej techniki, których wprowadzenie wymagałoby zmian technicznych instalacji, pod warunkiem że:

 - 1) eksploatacja instalacji nie narusza wymogów określonych w art. 141 i 144 oraz
 - 2) instalacja zostanie wyłączona z eksploatacji nie później niż do dnia 30 października 2007 r.

3c. W przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 6, w pozwoleniu zintegrowanym stwierdza się konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

3d. Pozwolenie zintegrowane, o którym mowa w ust. 3c, wywołuje skutki prawne od dnia wejścia w życie uchwały rady powiatu albo rozporządzenia wojewody o utworzeniu obszaru ograniczonego użytkowania.”,

- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Organ właściwy do wydania pozwolenia przedkłada niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw środowiska albo podmiotowi, o którym mowa w art. 213 ust. 1, kopię wydanego pozwolenia zintegrowanego oraz zapis pozwolenia w wersji elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.”;
- 88) w art. 215 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego powinien zawierać dane, o których mowa w art. 184 i 208, a decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego powinna określać wymagania, o których mowa w art. 188 i 211, mające związek z planowanymi zmianami.”;
- 89) art. 219 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 219. W razie możliwości wystąpienia znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w przypadku nowej lub istotnie zmienianej instalacji wymagającej uzyskania pozwolenia zintegrowanego przepisy art. 58—70 stosuje się odpowiednio.”;
- 90) w art. 221:
- a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) wyniki obliczeń stanu jakości powietrza, z uwzględnieniem metodyk modelowania, o których mowa w art. 12, wraz z graficznym przedstawieniem tych wyników.”;
- b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w art. 184 ust. 2 pkt 10, powinny zawierać określenie wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza, wyrażonej w kg/h i w Mg/rok, a w przypadku instalacji, dla której są ustalone standardy emisyjne, także w jednostkach, w jakich wyrażone są te standardy.”;
- 91) w art. 222:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. W razie braku standardów emisyjnych i dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu ilości gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza ustala się na poziomie niepowodującym przekroczeń:
- a) wartości odniesienia substancji w powietrzu,
- b) wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu.”;
- b) dodaje się ust. 5—7 w brzmieniu:
- „5. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza.
6. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, zostaną ustalone, zróżnicowane w zależności od przeznaczenia lub sposobu zagospodarowania terenu:
- 1) wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu,
- 2) dopuszczalne częstotliwości przekraczania wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu,
- 3) okresy, dla których uśrednia się wyniki pomiarów substancji zapachowych w powietrzu.
7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5, mogą zostać ustalone:
- 1) czas obowiązywania wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu,
- 2) zależność wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu lub dopuszczalnych częstotliwości przekraczania wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu od jakości zapachu,
- 3) rodzaje instalacji, dla których ilości gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza ustala się, uwzględniając wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu.”;
- 92) w art. 224:
- a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w mg/m³ gazów odlotowych w stanie suchym w temperaturze 273 K i ciśnieniu 101,3 kPa, albo w kg/h, albo w kg na jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału, paliwa lub powstającego produktu — dla każdego źródła powstawania i miejsca wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza; w przypadku gdy dla instalacji albo procesu technologicznego lub operacji technicznej, prowadzonych w instalacji, są ustalone standardy emisyjne, wielkość dopuszczalnej emisji wyraża się w pozwoleniu w jednostkach, w jakich wyrażone są te standardy.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Jeżeli dla instalacji albo procesu technologicznego lub operacji technicznej, prowadzonych w instalacji, są ustalone standardy emisyjne, to w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza nie określa się dla tej instalacji, procesu lub operacji innych rodzajów gazów lub pyłów niż objęte standardami; w pozwoleniu wskazuje się na odstąpienie od określania warunków emisji dla pozostałych gazów lub pyłów.”;
- 93) w tytule III w dziale IV uchyla się rozdziały 6 i 7;

94) po art. 241 dodaje się art. 241a w brzmieniu:

„Art. 241a. Jeżeli dla instalacji konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do przeglądu ekologicznego powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.”;

95) w art. 274:

a) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ilości, stanu i składu ścieków, procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu — stosownie do warunków określonych w pozwoleniu,”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przez stan ścieków rozumie się temperaturę, odczyn, poziom sztucznych substancji promieniotwórczych i stopień rozcieńczenia ścieków eliminujący toksyczne oddziaływanie ścieków na ryby.”;

96) w art. 279 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli obowiązek poniesienia opłaty jest związany z eksploatacją instalacji, podmiotem obowiązanym do poniesienia opłat z tytułu:

- 1) emisji, o których mowa w art. 180 pkt 1—3 — jest prowadzący instalację,
- 2) poboru wody — jest użytkownik urządzenia wodnego w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne.”;

97) art. 281 otrzymuje brzmienie:

„Art. 281. 1. Do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska oraz administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa albo wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

2. Do ponoszenia opłat, o których mowa w art. 276 ust. 1, w części, w jakiej przewyższają one kwotę opłaty, jaką ponosiłby podmiot korzystający ze środowiska w przypadku, gdyby posiadał pozwolenie albo inną wymaganą decyzję, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa dotyczących odroczenia terminu płatności należności oraz umarzania zaległych zob-

wiązań i odsetek za zwłokę, chyba że przepisy działu IV stanowią inaczej.

3. Do ponoszenia administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa dotyczących terminu płatności należności, odroczenia tego terminu, zaniechania ustalenia zobowiązania, zaniechania poboru należności oraz umarzania zaległych zobowiązań i odsetek za zwłokę, chyba że przepisy działu IV stanowią inaczej; termin płatności administracyjnej kary pieniężnej wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymiarze kary stała się ostateczna.”;

98) w art. 285 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do końca miesiąca następującego po upływie każdego półrocza.”;

99) w art. 286:

a) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Do zobowiązań z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.⁸⁾), jeżeli wynikają one z wykazu o wysokości należnych opłat.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposób przedstawiania tych informacji i danych, uwzględniając w szczególności wymaganie, aby formularz wykazu zawierał:

- 1) zbiorcze zestawienie informacji o zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, poboru wód oraz składowania odpadów,
- 2) pouczenie, że zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.”

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203 oraz z 2005 r. Nr 86, poz. 732.

- c) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) zawartość wykazu,”;
- 100) w art. 287 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Podmiot korzystający ze środowiska powinien prowadzić, aktualizowaną co pół roku, ewidencję zawierającą odpowiednio:”;
- 101) w art. 288 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska:
1) nie przedłożył wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat — marszałek województwa wymierza opłatę, w drodze decyzji, na podstawie własnych ustaleń lub wyników kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska,
2) zamieścił w wykazie zawierającym informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat informacje lub dane nasuwające zastrzeżenia — marszałek województwa wymierza, w drodze decyzji, na podstawie własnych ustaleń lub wyników kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, opłatę w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy opłatą należną a wynikającą z wykazu.”;
- 102) w art. 289 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Nie wnosi się opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1, których półroczna wysokość wnoszona na rachunek urzędu marszałkowskiego nie przekracza 400 zł.”;
- 103) art. 291 otrzymuje brzmienie:
„Art. 291. 1. Stawki opłat, ustalone w art. 290 ust. 1 oraz określone na podstawie art. 290 ust. 2, za rok poprzedni, podlegają z dniem 1 stycznia każdego roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
2. Minister właściwy do spraw środowiska, nie później niż do dnia 31 października każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość stawek opłat na rok następny, uwzględniając dotychczasowe zmiany wysokości stawek oraz zasadę, o której mowa w ust. 1.”;
- 104) w art. 292 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Podmiot korzystający ze środowiska ponosi opłaty podwyższone o 500 % w przypadku braku wymaganego pozwolenia na:”;
- 105) w art. 296 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2) do wód lub do ziemi — wód chłodniczych i wód pochodzących z obiegów chłodzących, jeżeli ich temperatura nie przekracza +26 °C albo naturalnej temperatury wody, w przypadku gdy jest ona wyższa niż +26 °C,
3) do wód lub do ziemi — wód zasolonych, jeżeli wartość sumy jonów chlorków i siarczanów w tych wodach nie przekracza 500 mg/l,”;
- 106) w art. 298:
a) w ust. 1:
— pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przekroczenie określonych w pozwoleniach, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 3, warunków dotyczących ilości ścieków, ich stanu, składu, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu,”,
— pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) przekroczenie, określonych w decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu lub pozwoleniu, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1, poziomów hałasu.”,
b) uchyla się ust. 2;
- 107) w art. 299 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) kontroli, a w szczególności dokonanych w ich trakcie pomiarów, lub za pomocą innych środków dowodowych,”;
- 108) w art. 300:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Po stwierdzeniu przekroczenia lub naruszenia, na podstawie kontroli, o której mowa w art. 299 ust. 1 pkt 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje, z zastrzeżeniem art. 307, decyzję ustalającą wymiar kary biegnącej.”,
b) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) termin, od którego kara biegnąca będzie naliczana, jako odpowiednio dzień albo godzinę zakończenia wykonywania pomiarów, pobrania próbek albo dokonania innych ustaleń stanowiących podstawę stwierdzenia przekroczenia lub naruszenia.”;
- 109) art. 305 otrzymuje brzmienie:
„Art. 305. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska stwierdza przekroczenie

warunków korzystania ze środowiska na podstawie, o której mowa w art. 299 ust. 1 pkt 2, jeżeli:

- 1) podmiot korzystający ze środowiska prowadzi wymagane pomiary wielkości emisji,
 - 2) spełnione są warunki określone w art. 147a.
2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może nie uznać przedkładanych mu wyników wymaganych pomiarów wielkości emisji, jeżeli pomiary te nasuwają zastrzeżenia.
3. Wyniki pomiarów prowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska nasuwają zastrzeżenia, jeżeli w szczególności:
- 1) jest oczywiste, że środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji ze względu na ich rodzaj nie mogą zapewnić redukcji stężeń substancji dokumentowanej tymi wynikami,
 - 2) przyrządy użyte do pomiarów nie spełniają wymagań prawnej kontroli metrologicznej w rozumieniu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. — Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441),
 - 3) nie były przestrzegane zasady pobierania próbek, przez co wyniki analiz nie są miarodajne dla ustalenia wielkości emisji,
 - 4) w pracach laboratoryjnych nie były spełnione wymagania, o których mowa w art. 12.
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor ochrony środowiska wymierza karę za przekroczenie stwierdzone w roku kalendarzowym, uwzględniając zmiany stawek opłat i kar, o których mowa w art. 304, w okresie objętym karą.”;

110) po art. 305 dodaje się art. 305a w brzmieniu:

„Art. 305a. 1. Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska nie prowadzi wymaganych pomiarów wielkości emisji, pomiary ciągłe nie są prowadzone przez rok kalendarzowy lub pomiary nasuwają zastrzeżenia:

- 1) przekroczenie warunków korzystania ze środowiska określonych w pozwoleniach, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 2, lub decyzjach, o których mowa w art. 298 ust. 1 pkt 4, lub decyzjach o dopuszczalnym poziomie hałasu stwierdza się, stosując odpowiednio art. 299—304,

2) przyjmuje się, że warunki korzystania ze środowiska określone w pozwoleniu, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 3, dla każdego z pomiarów, o których mowa w zdaniu wstępnym, zostały przekroczone:

- a) o 80 % — w przypadku składu ścieków,
- b) o 10 % — w przypadku procentowej redukcji stężeń substancji w oczyszczanych ściekach,
- c) w stopniu powodującym zastosowanie maksymalnej stawki kary — w przypadku stanu ścieków,
- d) o 10 % — w przypadku ilości odprowadzanych ścieków.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie są spełnione warunki prowadzenia pomiarów, o których mowa w art. 147a.”;

111) w art. 307 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przekroczenie ustala się jako ilość wody pobranej z przekroczeniem warunków pozwolenia za poprzedni rok kalendarzowy.”;

112) w art. 310:

a) w ust. 1:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 984 zł — za 1 kg substancji, w wypadku przekroczenia:

- a) dopuszczalnej ilości i składu ścieków, z wyjątkiem zawiesiny łatwo opadającej,
- b) minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach,
- c) dopuszczalnej masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu,”

— po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) 10 zł — za 1 l zawiesiny łatwo opadającej,”

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 10 zł — za 1 m³ ścieków, w przypadku przekroczenia dopuszczalnej temperatury, odczynu pH, poziomu sztucznych substancji promieniotwórczych lub dopuszczalnego stopnia rozcieńczenia ścieków eliminującego toksyczne oddziaływanie ścieków na ryby.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość jednostkowych stawek kar za przekroczenia, o których mowa w ust. 1,
- 2) sposób ustalania kary, gdy przekroczenie dotyczy więcej niż jednej substancji albo więcej niż jednego warunku pozwolenia oraz jeżeli liczba próbek niepełniających wymagań pozwolenia jest większa od dopuszczalnej.”;

113) art. 312 otrzymuje brzmienie:

„Art. 312. Do jednostkowych stawek kar, o których mowa w art. 310 ust. 1 i 2 oraz art. 311 ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio art. 291.”;

114) w art. 314:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 299 ust. 1 pkt 1, przekroczenia:

- 1) dopuszczalnego składu ścieków oraz dopuszczalnego poziomu sztucznych substancji promieniotwórczych w ściekach — ustala się na podstawie wyników analizy próbki ścieków powstałej po zmieszaniu trzech próbek o jednakowej objętości, pobranych w odstępach czasu nie krótszych niż 30 minut,
- 2) dozwolonej temperatury oraz dozwolonych wartości odczynu pH ścieków — ustala się, przyjmując wartość średnią z wielkości przekroczeń stwierdzonych w wyniku trzech pomiarów, wykonanych w odstępach czasu nie krótszych niż 30 minut,
- 3) dopuszczalnej ilości ścieków — ustala się na podstawie wskazań odpowiednich przyrządów pomiarowych w okresie doby bezpośrednio poprzedzającej kontrolę, a jeżeli pomiar ilości odprowadzanych ścieków nie jest prowadzony — na podstawie ilości wody pobranej lub dostarczonej w okresie doby bezpośrednio poprzedzającej kontrolę albo innych danych.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4. Przekroczenie ilości i składu ścieków, minimalnej procentowej redukcji stężeń substancji w ściekach oraz masy substancji w odprowadzanych ściekach przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu wyraża się ilością substancji wprowadzanych do wód lub do ziemi.
5. Przekroczenie stanu ścieków wyraża się ilością ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

- „6. Jeżeli przekroczenie dotyczy średniego dobowego i średniego miesięcznego stężenia substancji w ściekach albo średniej dobo-

wej i średniej miesięcznej masy substancji przypadającej na jednostkę masy wykorzystanego surowca, materiału, paliwa lub wytworzonego produktu, karę wymierza się za te przekroczenia w zakresie stężeń i mas substancji, za które jednostkowe stawki kar są wyższe.”;

115) art. 315 otrzymuje brzmienie:

„Art. 315. 1. Kary, o których mowa w art. 298 ust. 1 pkt 5, wymierza się odrębnie dla pory dnia i pory nocy.

2. Przy ustalaniu wymiaru kary biegnącej za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu określonego wskaźnikiem $L_{Aeq,D}$ lub $L_{Aeq,N}$ przyjmuje się przekroczenie w punkcie pomiarowym, w którym ma ona wartość najwyższą dla pory dnia lub pory nocy.

3. Przez porę dnia i porę nocy rozumie się odpowiednie przedziały czasu, o których mowa w art. 112a pkt 2.”;

116) w art. 318 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Organ właściwy do rozpatrzenia wniosku przesyła egzemplarz decyzji orzekającej w sprawie terminu płatności opłaty albo kary do właściwego powiatu lub gminy, których przychodów funduszy dotyczy odroczenie.”;

117) po art. 337 dodaje się art. 337a w brzmieniu:

„Art. 337a. Kto narusza warunki decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, podlega karze aresztu albo ograniczenia wolności albo karze grzywny.”;

118) po art. 338 dodaje się art. 338a w brzmieniu:

„Art. 338a. Kto, będąc obowiązany do wykonywania pomiarów pól elektromagnetycznych w środowisku, na podstawie art. 122a, nie wykonuje tych pomiarów, podlega karze aresztu albo ograniczenia wolności albo karze grzywny.”;

119) w art. 340 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tej samej karze podlega kto:

- 1) będąc obowiązany do zapewnienia wykonania pomiarów wielkości emisji lub innych warunków korzystania ze środowiska przez laboratorium spełniające wymogi, o których mowa w art. 147a ust. 1, nie spełnia tego obowiązku,
- 2) będąc obowiązany w drodze decyzji wydanej na podstawie art. 150 ust. 1—3 do pro-

wadzenia w określonym czasie pomiarów wielkości emisji lub przedkładania wyników tych pomiarów, nie spełnia tego obowiązku,

- 3) nie przechowuje wyników przeprowadzonych pomiarów w okresie, o którym mowa w art. 147 ust. 6.”;

120) w art. 362 w ust. 2:

- a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W decyzji, o której mowa w ust. 1, organ ochrony środowiska może określić:”,

- b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) czynności zmierzające do ograniczenia oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego,”;

121) w art. 366:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzji, o której mowa w art. 364 i art. 365 ust. 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W decyzji, o której mowa w art. 364 oraz art. 365 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 3, określa się termin wstrzymania działalności lub użytkowania, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia działalności lub użytkowania.”;

122) w art. 367:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W decyzji, o której mowa w ust. 1 i 3, określa się termin wstrzymania użytkowania instalacji, uwzględniając potrzebę bezpiecznego dla środowiska zakończenia użytkowania.”,

- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku przekroczenia warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio.”;

123) art. 369 otrzymuje brzmienie:

„Art. 369. Przepisów art. 367 ust. 1 lub art. 368 nie stosuje się, jeżeli zachodzą przesłanki do wydania decyzji zgodnie z art. 364 lub 365.”;

124) art. 372 otrzymuje brzmienie:

„Art. 372. Po stwierdzeniu, że ustały przyczyny wstrzymania działalności lub użytkowania, na podstawie decyzji, o których mowa w niniejszym dziale, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, na wniosek zainteresowanego, wyraża zgodę na podjęcie wstrzymanej działalności lub użytkowania.”;

125) w art. 378 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem ochrony środowiska właściwym w sprawach, o których mowa w art. 48 ust. 2 pkt 1, art. 51 ust. 3 pkt 1, art. 106, art. 115a ust. 1, art. 149, art. 150, art. 152 ust. 1, art. 154 ust. 1, art. 178, art. 183, art. 237 i art. 362 ust. 1 i 3, jest starosta.”;

126) w art. 395 w ust. 3 w pkt 1 i w ust. 4 oraz w art. 396 w ust. 3 w pkt 1 i w ust. 4 wyrazy „tytułu I działu VI ustawy” zastępuje się wyrazami „tytułu I działu VI lub tytułu III działu V”;

127) w art. 406 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) wspomaganie systemów gromadzenia i przetwarzania danych związanych z dostępem do informacji o środowisku,”;

128) w art. 411 w ust. 1 uchyla się pkt 4 i 5;

129) po art. 411 dodaje się art. 411a w brzmieniu:

„Art. 411a. 1. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą nabywać udziały lub akcje w spółkach, jeżeli statutowym lub ustawowym przedmiotem działalności tych spółek jest ochrona środowiska i gospodarka wodna.

2. Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze mogą obejmować udziały lub akcje w spółkach innych niż określone w ust. 1 wyłącznie w zamian za nieściągalne wierzytelności wynikające z umów zawartych z tymi funduszami.

3. Objęcie, nabycie lub zbycie udziałów lub akcji w spółkach oraz objęcie, nabycie lub zbycie obligacji, których emitentem jest podmiot inny niż Skarb Państwa, przez Narodowy Fundusz oraz wojewódzkie fundusze wymaga zgody ministra właściwego do spraw środowiska.

4. Zarząd Narodowego Funduszu oraz zarządy wojewódzkich funduszy przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, raz w roku, nie później niż do dnia 30 czerwca, informację o posiadanych udziałach, akcjach i obligacjach.”;

130) w art. 413:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada Nadzorcza Narodowego Funduszu liczy 10 osób, a rady nadzorcze wojewódzkich funduszy — 7 osób.”,

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Skład i strukturę Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu ustala, w drodze zarządzenia, minister właściwy do spraw środowi-

ska, uwzględniając w składzie Rady dwóch przedstawicieli strony samorządowej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawiciela organizacji ekologicznych zgłoszonego przez te organizacje i cieszącego się poparciem największej ich liczby.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza, w prasie o zasięgu ogólnopolskim oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, rozpoczęcie procedury zgłaszania kandydatów na przedstawiciela organizacji ekologicznych w Radzie Nadzorczej Narodowego Funduszu, wskazując jednocześnie miejsce i 30-dniowy termin ich zgłaszania.

2b. Organizacje ekologiczne dokonują zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2a, w formie pisemnej.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W skład rad nadzorczych wojewódzkich funduszy wchodzi:

- 1) dyrektor albo wicedyrektor wydziału do spraw ochrony środowiska urzędu wojewódzkiego albo wojewódzki inspektor ochrony środowiska albo jego zastępca,
- 2) przewodniczący wojewódzkiej rady ochrony przyrody albo jego zastępca albo przewodniczący wojewódzkiej komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko albo jego zastępca,
- 3) przewodniczący właściwej komisji do spraw środowiska sejmiku województwa albo jego zastępca,
- 4) dyrektor albo wicedyrektor departamentu do spraw ochrony środowiska urzędu marszałkowskiego,
- 5) przedstawiciel organizacji ekologicznej zgłoszony przez organizacje działające i posiadające struktury organizacyjne na terenie danego województwa i cieszący się poparciem największej ich liczby,
- 6) przedstawiciel samorządu gospodarczego wybrany przez sejmik województwa spośród kandydatów zgłoszonych przez samorządy gospodarcze,
- 7) przewodniczący rady wyznaczony przez ministra właściwego do spraw środowiska spośród pracowników Narodowego Funduszu lub urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Marszałek województwa ogłasza, w prasie o zasięgu regionalnym oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, rozpoczęcie procedury zgłaszania kandydatów na przedstawiciela organizacji ekologicznych

w radzie nadzorczej wojewódzkiego funduszu, wskazując jednocześnie miejsce i 30-dniowy termin ich zgłaszania.

5b. Organizacje ekologiczne dokonują zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5a, w formie pisemnej.”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Członków rady nadzorczej wojewódzkiego funduszu, uwzględniając stanowisko podmiotów, o których mowa w ust. 5, powołuje i odwołuje sejmik województwa, z zastrzeżeniem ust. 6a.”,

g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Wojewoda odwołuje członków rady nadzorczej, jeżeli przestali oni pełnić funkcje, o których mowa w ust. 5 pkt 1—4.”,

h) uchyla się ust. 7 i 8;

131) w art. 414:

a) w ust. 1 w pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) z działalności wojewódzkich funduszy — właściwemu zarządowi województwa i wojewodzie,”,

b) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zatwierdzanie wniosków Zarządu Narodowego Funduszu o udzielenie poręczeń, o których mowa w pkt 4, jeżeli zobowiązanie z tego tytułu przekracza równowartość kwoty 1 000 000 euro.”,

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do ustalania wysokości i sposobu pobierania opłaty prowizyjnej z tytułu udzielania poręczeń spłaty kredytów oraz zwrotu środków, pochodzących ze źródeł zagranicznych, przeznaczonych na realizację zadań ochrony środowiska, stosuje się odpowiednie przepisy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne.”,

d) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uchwalanie, po zasięgnięciu opinii Narodowego Funduszu, w oparciu o politykę ekologiczną państwa, strategię działania wojewódzkich funduszy i wojewódzkie programy ochrony środowiska, planów działalności wojewódzkich funduszy, do dnia 15 października każdego roku, na rok następujący,”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wynagrodzenie członków Rady Nadzorczej Narodowego Funduszu za udział w pracach Rady, kierując się przepisami o wynagrodzeniu członków rad nadzorczych spółek Skarbu Państwa.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wynagradzania członków rad nadzorczych wojewódzkich funduszy za udział w pracach rady, kierując się przepisami o wynagrodzeniu członków rad nadzorczych spółek Skarbu Państwa oraz wysokością rocznych przychodów i wydatków tych funduszy.”;

132) w art. 415:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zarząd Narodowego Funduszu liczy od 4 do 5 osób, a zarządy wojewódzkich funduszy — od 2 do 5 osób.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcji członka zarządu Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy nie można łączyć z zatrudnieniem w administracji rządowej lub samorządowej, a także z członkostwem w radach nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa; funkcji członka zarządu wojewódzkich funduszy nie można łączyć również z mandatem radnego województwa.”;

c) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowywanie projektów planów działalności Narodowego Funduszu i, po zasięgnięciu opinii Narodowego Funduszu, planów wojewódzkich funduszy, których częścią są plany finansowe.”;

133) w art. 416 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Szczegółową organizację i tryb działania wojewódzkiego funduszu określa statut nadany, na wniosek wojewody, przez ministra właściwego do spraw środowiska; projekt statutu opracowuje wojewoda.”;

134) w art. 421 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska przedstawia Radzie Ministrów, nie później niż do dnia 31 sierpnia, informacje o działalności Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy za ubiegły rok, w tym informację o posiadanych udziałach, akcjach i obligacjach.”;

135) w art. 427 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sankcje pieniężne za niezrealizowanie poszczególnych etapów przedsięwzięcia nie

mogą być niższe niż 10 % przewidywanych kosztów danego etapu.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kontrola przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska oraz zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji.”;

2) w art. 9 w ust. 2 dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) żądania okazania dokumentów niezbędnych do wymierzenia mandatu lub kary grzywny,

9) oceny sposobu wykonywania pomiarów emisji, ilości pobranej wody oraz odprowadzanych ścieków przez jednostkę prowadzącą pomiary, w tym poprawności sposobu pobierania i analizy próbek.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny z ustaleniami określonymi w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, o której mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.¹¹⁾), lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.¹²⁾), wymaganiami ustawy, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.”;

2) w art. 30 w ust. 1 w pkt 3 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) na obiektach budowlanych — urządzeń emitujących pola elektromagnetyczne, będących instalacjami w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska, zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu tej ustawy.”;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888 i Nr 96, poz. 959.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552 i Nr 113, poz. 954.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703.

3) w art. 35 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, o której mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska;”;

4) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję o pozwoleniu na budowę właściwy organ przesyła niezwłocznie wójtowi, burmi-

strzowi, prezydentowi miasta albo organowi, który wydał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, o której mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska, lub pozwolenie, o którym mowa w art. 23 i art. 23a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2532, z późn. zm.¹³⁾) w załączniku:

1) w części II ust. 12 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
	<p>„12. Od wydania decyzji o przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z:</p> <p>1) wydawanych, na podstawie przepisów o ochronie środowiska i przepisów o odpadach, pozwoleń na wprowadzanie substancji i energii do środowiska:</p> <p>a) w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą, z zastrzeżeniem lit. b</p> <p>b) w związku z działalnością gospodarczą wykonywaną przez mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców</p> <p>c) od pozostałych</p> <p>2) pozwoleń wodnoprawnych</p>	<p>1 000 zł</p> <p>250 zł</p> <p>250 zł</p> <p>95 zł</p>	”

2) w części IV ust. 38 otrzymuje brzmienie:

1	2	3	4
	<p>„38. Od pozwoleń na wprowadzanie substancji i energii do środowiska wydawanych na podstawie przepisów o ochronie środowiska i przepisów o odpadach:</p> <p>1) od pozwoleń wydawanych w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą, z zastrzeżeniem pkt 2</p> <p>2) od pozwoleń wydawanych w związku z działalnością gospodarczą wykonywaną przez mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców</p> <p>3) od pozostałych pozwoleń</p> <p>Opłata skarbowa od pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, wydanego w wyniku przeprowadzenia postępowania kompensacyjnego, wynosi 150 % stawki określonej odpowiednio w pkt 1, 2 albo 3</p>	<p>2 000 zł</p> <p>500 zł</p> <p>500 zł</p>	”

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 115, Nr 48, poz. 447, Nr 62, poz. 550, Nr 90, poz. 757 i Nr 94, poz. 788.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do ponoszenia opłat za gospodarcze korzystanie ze środowiska, opłat za szczególne korzystanie z wód oraz opłat za składowanie odpadów, należnych za okres do dnia 31 grudnia 2001 r. i nieuiszczonych do dnia 1 lipca 2005 r., stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, Nr 85, poz. 727 i Nr 86, poz. 732) dotyczące odroczenia lub rozłożenia na raty zapłaty należności, a także jej umarzenia.”;

2) uchyla się art. 20.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 141, poz. 1492) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 52 w ust. 2 w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz dane charakteryzujące jej wpływ na środowisko.”;

2) w art. 53 w ust. 4 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wojewodą — w odniesieniu do innych niż wymienione w pkt 7 obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych (Dz. U. Nr 80, poz. 721 i Nr 217, poz. 2124) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 1:

— uchyla się pkt 5,

— w pkt 6 uchyla się lit. a i lit. h,

— dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne.”,

b) uchyla się ust. 4;

2) uchyla się art. 11;

3) uchyla się art. 25—27;

4) uchyla się art. 33;

5) uchyla się załączniki nr 1 i 2.

Art. 8. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, z zastrzeżeniem art. 34.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do projektowanych obszarów Natura 2000, znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1, do czasu odmowy zatwierdzenia albo zatwierdzenia tych obszarów przez Komisję Europejską jako obszary Natura 2000 i ich wyznaczenia w trybie przepisów, o których mowa w art. 28.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Projekty planów i projekty zmian do przyjętych planów oraz planowane przedsięwzięcia, które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub obszarów, o których mowa w ust. 2, lub nie wynikają z tej ochrony, a które mogą na te obszary znacząco oddziaływać, wymagają przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska.”,

d) uchyla się ust. 4—6;

2) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. W przypadku planowanych przedsięwzięć, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 i nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony, zezwolenie, o którym mowa w art. 34 ust. 1, zastępuje się decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska; do decyzji stosuje się odpowiednio art. 34 i 35.”;

3) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Jeżeli działania na obszarze Natura 2000 zostały podjęte bez przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 33 ust. 3, wojewoda, a na obszarach morskich dyrektor właściwego urzędu morskiego, nakazuje ich natychmiastowe wstrzymanie i podjęcie w wyznaczonym terminie niezbędnych czynności w celu przywrócenia poprzedniego stanu danego obszaru, jego części lub chronionych na nim gatunków.”;

4) w art. 83 w ust. 6 uchyla się pkt 6.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 143, poz. 1196, z 2003 r. Nr 7, poz. 78 i Nr 190, poz. 1865 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 464.

Art. 9. Do czasu ustanowienia, w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, planu ochrony dla obszaru Natura 2000, w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zamieszcza się mapy, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 10a lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 1, w skali, w jakiej są one dostępne.

Art. 10. Jeżeli dla realizowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 została wydana, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub jedna z decyzji określonych w art. 46 ust. 4 pkt 2—9 ustawy zmienianej w art. 1, uprawniony podmiot powinien złożyć, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000.

Art. 11. Wyniki pomiarów uzyskane przy pomocy dotychczasowych metodyk wykonywania pomiarów stanowią dane wyjściowe do wyznaczania wartości wskaźników L_{DWN} i L_N , o ile pochodzą z okresu nie późniejszego, niż sprzed trzech lat od dnia przystąpienia do sporządzania mapy akustycznej.

Art. 12. W sprawach wszczętych, a niezakończonych decyzją ostateczną, prowadzący instalację uzupełni wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego o informacje oraz załączniki, o których mowa w art. 208 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Do opłat za korzystanie ze środowiska należnych do dnia 30 czerwca 2005 r. stosuje się art. 289 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 14. Opłaty za korzystanie ze środowiska, o których mowa w art. 292 ustawy zmienianej w art. 1, są ponoszone za okres do dnia 31 grudnia 2005 r. oraz za 2006 r. w wysokości podwyższonej o 100 %, a za 2007 r. i 2008 r. — w wysokości podwyższonej o 200 %.

Art. 15. Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska nie prowadzi wymaganych pomiarów wielkości emisji, pomiary ciągłe nie są prowadzone przez rok kalendarzowy, pomiary nasuwają zastrzeżenia lub nie są spełnione warunki prowadzenia pomiarów, o których mowa w art. 147a ustawy zmienianej w art. 1, przyjmuje się, że warunki korzystania ze środowiska określone w pozwoleniu, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla każdego z tych pomiarów zostały przekroczone w przypadku składu ścieków o 50 % za okres do dnia 31 grudnia 2005 r. oraz za 2006 r.

Art. 16. 1. Podmiot, który po dniu 1 stycznia 2003 r. uzyskał pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska z wnioskiem o umorzenie kary pieniężnej wymierzonej za naruszenie warunków odprowadzania ścieków określonych w poprzednim pozwoleniu, której termin płatności nie upłynął do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w części odpowiadającej zmianie warunków pozwolenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do podmiotów, które w 2002 r. wystąpiły z wnioskiem o wydanie nowego pozwolenia lub o zmianę warunków pozwolenia uzyskanego w 2002 r., a wniosek ten nie został rozpatrzony.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska zawiesi postępowanie w sprawie umorzenia kary do czasu wydania przez właściwy organ decyzji ostatecznej w sprawie wydania nowego pozwolenia lub zmiany warunków pozwolenia, a po jej wydaniu uwzględni wniosek w części uzasadnionej ustaleniami nowego pozwolenia.

Art. 17. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 365 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 367 ust. 2—4 tej ustawy, jednak ustalony termin usunięcia naruszenia nie może upłynąć później niż w dniu 30 października 2007 r.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do instalacji, których użytkowanie rozpoczęto po dniu 30 października 2000 r.

Art. 18. Pierwsza informacja, o której mowa w art. 411a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, powinna być przedstawiona w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19. 1. Do postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wszczętych, a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisy dotychczasowe stosuje się na wniosek uprawnionego podmiotu.

2. Do postępowań w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla dróg krajowych, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały wydane decyzje o ustaleniu lokalizacji drogi, a nie zostały wydane pozwolenia na budowę drogi, przepisy dotychczasowe stosuje się na wniosek uprawnionego podmiotu.

Art. 20. 1. Do czasu wygaśnięcia decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu przenikającego do środowiska oraz pozwoleń na emitowanie hałasu do środowiska stosuje się do nich przepisy dotyczące decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, o której mowa w art. 115a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na emitowanie hałasu do środowiska wszczętych, a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wydawania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Do postępowań w sprawie wymierzenia kar, o których mowa w art. 298 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych, a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. Dotychczasowe:

- 1) kary biegnące w związku z przekroczeniem dopuszczalnego poziomu hałasu — stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy karami biegnącymi za przekroczenie warunków decyzji o dopuszczal-

nym poziomie hałasu w rozumieniu art. 300 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1;

- 2) administracyjne kary pieniężne w związku z przekroczeniem dopuszczalnego poziomu hałasu — stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy karami pieniężnymi za przekroczenie warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu w rozumieniu art. 298 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1;
- 3) odroczenia administracyjnych kar pieniężnych za przekroczenie warunków pozwolenia na emitowanie hałasu do środowiska — stają się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odroczeniami terminu płatności kar pieniężnych za przekroczenie warunków decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu w rozumieniu art. 317 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 22. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów pozwolenia na emitowanie pól elektromagnetycznych zachowują moc nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 113 ust. 1, art. 149 ust. 2, art. 177 ust. 2, art. 286 ust. 3 i art. 310 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 113 ust. 1, art. 149 ust. 2, art. 177 ust. 2, art. 286 ust. 3 i art. 310 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 24. 1. W sprawach o wydanie pozwoleń na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1—4 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych, a niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 180—229 tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W sprawach wszczętych, a niezakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy art. 184 ust. 2 pkt 17a i 17b, art. 188 ust. 2 pkt 4 i 6, art. 191a, art. 208 ust. 2a, art. 209 ust. 2 oraz art. 211 ust. 2a i 3b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. W sprawach wszczętych, a niezakończonych decyzją ostateczną, prowadzący instalację lub deklarujący realizację nowej instalacji uzupełni wniosek o wydanie pozwolenia o informacje określone:

- 1) w art. 184 ust. 2 pkt 17a lub 17b ustawy zmienianej w art. 1, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli deklarowany czas dalszej eksploatacji instalacji ma wpływ na określenie wymagań ochrony środowiska lub ubiegający się o pozwolenie deklaruje realizację nowej instalacji;
- 2) w art. 208 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli spełnienie wymagań najlepszych dostępnych technik wymaga podjęcia działań w okresie, na który ma być wydane pozwolenie.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 98, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.;
- 2) art. 1 pkt 103, 116, 130 oraz 132 lit. a i c, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.;
- 3) art. 1 pkt 132 lit. b, który wchodzi w życie w pierwszym dniu po wyborach do sejmików województw następnej kadencji;
- 4) art. 1 pkt 64, pkt 109 w zakresie dotyczącym art. 305 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, pkt 110 w zakresie dotyczącym art. 305a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, a także pkt 119 w zakresie dotyczącym art. 340 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, które wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

955

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 2005 r.

w sprawie wyodrębnienia akcji i udziałów stanowiących własność Skarbu Państwa do zasobu majątkowego przeznaczonych na zaspokojenie roszczeń z tytułu poręczeń i gwarancji udzielanych przez Skarb Państwa

Na podstawie art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne

(Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz z 2005 r. Nr 78, poz. 684.